

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 25. února 2016 –
Skatteministeriet v. T Danmark**

(Věc C-116/16)

(2016/C 270/29)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: T Danmark

Předběžné otázky

1. Je podmínkou k tomu, aby se členský stát mohl dovolávat čl. 1 odst. 2 směrnice ⁽¹⁾ týkajícího se použití vnitrostátních předpisů potlačujících daňové úniky a zneužívání daňových předpisů, že dotyčný členský stát přijal zvláštní vnitrostátní předpis provádějící čl. 1 odst. 2 směrnice nebo že vnitrostátní právní úprava obsahuje obecná ustanovení či zásady týkající se daňových úniků a zneužití daňových předpisů, které lze vykládat v souladu s čl. 1 odst. 2?
 - 1.1 V případě kladné odpovědi na otázku 1, lze § 2 odst. 1 písm. c) zákona o korporální dani, který stanoví, že „podmínkou je osvobození od zdanění dividend [...] podle ustanovení směrnice Rady 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států“, považovat za zvláštní vnitrostátní předpis ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice?
2. Je ustanovení ve smlouvě o zamezení dvojímu zdanění, která byla sepsána podle vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku, kterou uzavřely dva členské státy a podle níž jsou vyplacené dividendy zdaňovány v závislosti na tom, zda je příjemce dividend považován za skutečného vlastníka dividend, smluvním ustanovením, které zamezuje zneužívání daňových předpisů ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice?
3. Odpoví-li Soudní dvůr na otázku 2 kladně, mají obsah pojmu „skutečný vlastník“ vymezit vnitrostátní soudy, nebo má být daný pojem při uplatnění směrnice 90/435/EHS vykládán tak, že je třeba pojmu, který je předmětem posouzení Soudního dvora EU, přisoudit v rámci unijního práva specifický význam?
4. Odpoví-li Soudní dvůr na otázku 2 kladně a na otázku 3 odpoví tak, že není na vnitrostátních soudech, aby vymezily obsah pojmu „skutečný vlastník“, má se daný pojem vykládat tak, že společnost, která je rezidentem jednoho členského státu, jež za takových okolností, jaké nastaly v projednávané věci, získá dividendy od dceřiné společnosti z druhého členského státu, je „skutečným vlastníkem“ těchto dividend ve smyslu výkladu tohoto pojmu v rámci unijního práva?
 - (a) Má být pojem „skutečný vlastník“ vykládán v souladu s příslušným pojmem nacházejícím se v čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/49/ES („směrnice o úrocích a licenčních poplatcích“), ve spojení s čl. 1 odst. 4 této směrnice?
 - (b) Je třeba tento pojem vykládat pouze s ohledem na komentář k článku 10 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku z roku 1977 (odstavec 12), anebo lze při výkladu použít i následné komentáře včetně dodatků z roku 2003 týkajících se „prostřednických společností“ a dodatků z roku 2014 týkajících se „smluvních či zákonných povinností“?

- (c) Jaký význam má pro posouzení otázky, zda je nutno příjemce dividend považovat za „skutečného vlastníka“, skutečnost, že příjemce dividend má smluvní nebo zákonem stanovenou povinnost převést úroky na jinou osobu?
- (d) Jaký význam má pro posouzení otázky, zda je nutno příjemce dividend považovat za „skutečného vlastníka“, skutečnost, že předkládající soud dospěl po posouzení skutkového stavu k závěru, že příjemce — který nemá povinnost převést přijatý úrok na jinou osobu na základě smlouvy ani zákona — nemá „plné“ právo na to „požívat a užívat“ úrok ve smyslu komentáře z roku 2014 ke vzorové úmluvě o daních z příjmu a majetku z roku 1977?
5. Za předpokladu, že existují „vnitrostátní předpisy nezbytné k potlačení daňových úniků a zneužívání daňových předpisů“, viz čl. 1 odst. 2 směrnice 90/435/EHS, že společnost (A), která je rezidentem jednoho členského státu, vyplatila dividendy mateřské společnosti (B) z druhého členského státu, která je převedla své mateřské společnosti (C) se sídlem mimo EU/EHP, která obratem převedla finanční prostředky své mateřské společnosti (D), která má sídlo také mimo EU/EHP, že mezi prvně uvedeným státem a státem, ve kterém má sídlo společnost C, nebyla uzavřena žádná smlouva o zamezení dvojímu zdanění, že nebyla uzavřena žádná smlouva o zamezení dvojímu zdanění mezi prvně uvedeným státem a státem, ve kterém má sídlo společnost D, a že prvně uvedený stát by tedy podle svých právních předpisů nemohl uvalit srážkovou daň z dividend vyplacených společností A společností D, pokud by byla společnost D přímým vlastníkem společnosti A, dochází ke zneužívání daňových předpisů ve smyslu směrnice, takže společnost B není touto směrnicí chráněna?
6. Pokud se má za to, že společnost, která je rezidentem jednoho členského státu (mateřská společnost), není podle čl. 1 odst. 2 směrnice 90/435/EHS osvobozena od srážkové daně z dividend přijatých od společnosti, která je rezidentem druhého členského státu (dceřiná společnost), brání článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU právní úpravě, podle které posledně uvedený členský stát zdaňuje dividendy mateřské společnosti, která je rezidentem druhého členského státu, přičemž dotýčný členský stát považuje rezidentní mateřské společnosti za jinak podobných okolností za osvobozené od daně z takových dividend?
7. Pokud se má za to, že společnost, která je rezidentem jednoho členského státu (mateřská společnost), není podle čl. 1 odst. 2 směrnice 90/435/EHS osvobozena od srážkové daně z dividend přijatých od společnosti, která je rezidentem druhého členského státu (dceřiná společnost), a mateřská společnost v tomto druhém členském státě zde má omezenou povinnost k dani z těchto dividend, brání článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU právní úpravě, podle níž tento druhý členský stát vyžaduje, aby společnost, která má povinnost srazit daň u zdroje (dceřiná společnost), zaplatila v případě prodlení s platbou srážkové daně úrok z prodlení ve vyšší úrokové sazbě, než je sazba úroku z prodlení, kterou tento členský stát stanoví pro pohledávky z korporáční daně za společnosti, která je rezidentem téhož členského státu?
8. Odpoví-li Soudní dvůr na otázku 2 kladně a na otázku 3 odpoví tak, že není na vnitrostátních soudech, aby vymezily obsah pojmu „skutečný vlastník“, a nelze-li na tomto základě považovat společnost (mateřskou společnost), která je rezidentem jednoho členského státu, za osvobozenou od srážkové daně z dividend přijatých od společnosti, která je rezidentem druhého členského státu (dceřiná společnost), podle směrnice 90/435/EHS, je posledně uvedený členský stát povinen podle směrnice 90/435/EHS nebo čl. 4 odst. 3 SEU určit, koho v takovém případě považuje za skutečného vlastníka?
9. Pokud se má za to, že společnost, která je rezidentem jednoho členského státu (mateřská společnost), není podle směrnice 90/435/EHS osvobozena od srážkové daně z dividend přijatých od společnosti, která je rezidentem druhého členského státu (dceřiná společnost), brání článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU (a subsidiárně článek 63 SFEU) jako celek či zvlášť takové právní úpravě, podle níž:
- (a) druhý členský stát vyžaduje, aby dceřiná společnost srazila u zdroje daň z těchto dividend, a stanoví, že tato osoba má povinnost odvést orgánům daň, kterou nesrazila u zdroje, jestliže povinnost srazit daň u zdroje neplatí v případě, že je mateřská společnost rezidentem tohoto druhého členského státu?

(b) druhý členský stát vypočte z dlužné srážkové daně úrok z prodlení?

Soudní dvůr EU je žádán, aby odpověď na otázky 6 a 7 zahrnul do odpovědi na otázku 9.

10. Za okolností, kdy:

- (1) společnost (mateřská společnost), která je rezidentem jednoho členského státu, splňuje požadavek stanovený ve směrnici 90/435/EHS, který spočívá v tom, že (v roce 2011) vlastnila alespoň 10 % kapitálu společnosti (dceřiné společnosti), která je rezidentem druhého členského státu;
- (2) se má za to, že mateřská společnost není osvobozena od srážkové daně z dividend vyplacených dceřinou společností podle čl. 1 odst. 2 směrnice 90/435/EHS;
- (3) se (přímý či nepřímý) akcionář, resp. (přímí či nepřímí) akcionáři, mateřské společnosti se sídlem v zemi mimo EU/EHS, považují za skutečného vlastníka (skutečné vlastníky) předmětných dividend;
- (4) výše uvedený (přímý či nepřímý) akcionář, resp. výše uvedení (přímí či nepřímí) akcionáři, rovněž nesplňují výše zmíněný kapitálový požadavek;

brání článek 63 SFEU právní úpravě, podle které členský stát, ve kterém sídlí dceřiná společnost, zdaňuje předmětné dividendy, pokud má za to, že rezidentní společnosti, které splňují kapitálový požadavek stanovený ve směrnici 90/435/EHS, tj. že ve zdaňovacím období 2011 vlastní alespoň 10 % kapitálu ve společnosti vyplácející dividendy, jsou osvobozeni od daně z takových dividend?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. 1990, L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 25. února 2016 –
Skatteministeriet v. Y Denmark Aps**

(Věc C-117/16)

(2016/C 270/30)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: Y Denmark Aps

Předběžné otázky

1. Je podmínkou k tomu, aby se členský stát mohl dovolávat čl. 1 odst. 2 směrnice ⁽¹⁾ týkajícího se použití vnitrostátních předpisů nezbytných k potlačení daňových úniků a zneužívání daňových předpisů, že dotyčný členský stát přijal zvláštní vnitrostátní předpis provádějící čl. 1 odst. 2 směrnice nebo že vnitrostátní právní úprava obsahuje obecná ustanovení či zásady týkající se daňových úniků a zneužití daňových předpisů, které lze vykládat v souladu s čl. 1 odst. 2?
 - 1.1 V případě kladné odpovědi na otázku 1, lze § 2 odst. 1 písm. c) zákona o korporáční dani, který stanoví, že „podmínkou je osvobození od zdanění dividend [...] podle ustanovení směrnice Rady 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států“, považovat za zvláštní vnitrostátní předpis ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice?